

خپلواکی

استقلال

www.esteqlaal.net

پنجشنبه ۲۹ جون ۲۰۲۳

روانشاد پوهاند عبدالحی حبیبي

زندگی احمدشاه بابا

بسم الله الرحمن الرحيم

پیل

هر ملت خني مفاخر لري، چه تل په هغو وياري او ژوندي کوي ئې، د يوه ملت تاريخ هم له دغو څخه جوړيزي، او هر څوک چه ئې ولولي نو په درناوي ورته گوري او د دوی لورتيا هيڅکله نه هيروي!

مور پښتانه خو هم په تاريخ کي يوه ښه برخه لرو، زموږ نيکونه او پخوانی ميرونه د خپل عصر نوميالی او بريالی وه او د منځنی ايشيا تاريخ د دوی په لوړو کارنامو روڼ دي، نو مور ته ښايي چه دا خپل مشعشع تاريخ هير نه کو،

او تل په دې کي زيار وکارو، چه زموږ زامن د خپلو نيکونو او پخوانو پښتنو په لورتياو او ميرانو پوه وي، او هيڅکله هغه خپل تاريخي برم هير نه کي.

په دې سلسله کي نوميالی او لوړ مروڼه، او د پښتنو علمي او ادبي، حربي مفاخر په خپلو راتلونکو زامنو پيژندل او د دوی ټوله لوړي کار نامي ښوول او ليکل، د اوسنيو پوهانو وظيفه ده.

نن ورځ زموږ هيواد د ښاغلی او لورتيا غوښتونکی حکومت تر سيوری لاندي، د لورتيا او پر مخ يون لار په ښه ډول ورو ورو پريکوي، او هغه ټوله چاري چه د يوه اولس د سموالی او لورتوب دپاره غوښتلې کيږي، زموږ په ښادمن هيواد کي هم پاللي کيږي!

پښتو ټولنه چه د دې نيکمرغه عصر، او د اعليحضرت ځلمی ټولواک محمد ظاهر شاه پښتون د دورې، د پښتو او پښتنو يوه خدمت کونکي موسسه ده، غواړي چه زياتي پر نورو علمي او ادبي چارو، د پښتنخوا نوميالو په معرفي کولو کي هم برخه واخلي، او دوی د علم او ادب له پلوه په پښتنو

وپیژني.

ز مور د هیواد د یو لوی بریالی، او د پښتنو د تاریخ یو روڼ ستوری اعلیحضرت لوی احمد شاه بابا دی، چه د دنیا تاریخ او پښتانه دی یو مشهور بریالی او ستر فاتح گڼي، مگر د ده علمی او ادبی مقام چا ته نه دي بنسکاره او لږ خلق په دې خبر دي، چه دا نومیالی فاتح، او د پښتونخوا ستر میره، د پښتو ژبي د ادب یو لوی روزونکي، او غوره ادیب او شاعر هم دي، او دئ د خپل عصر یو ښه عالم او مصلح مفکر هم گڼل کیږي!

په دې کتاب کي به مور دغه خبري، په ښه ډول خپلو ښاغلو ویونکو ته څرگندي کړو، او د لوی احمد شاه بابا د شعر پښتو دیوان به هم در وړاندي کړو.

په ۱۳۱۷ش کال چه ع،ش، سردار عالی محمد داؤد خان د قندهار ملکی او عسکری مشر وو، دوی د خپلو معارف غوښتوله لامله، ما ته د اعلیحضرت احمد شاه بابا د دیوان د چاپولو تشویق راکي، ځکه چه دا د شعر مجموعه تر اوسه نه ده چاپ شوي، او که ځني بدلې ئي مستشرقینو میندلي او چاپ کړي دی، هغه هم پيري غلطي دي، او د شعر پر اصولو نه سمیږی. ۱

۱. اوروتی په گلشن روه او هیوز په کلید افغانی کي ځني د احمد شاه بابا بدلې چاپ کړي دي.

نو د دې گرانېها دیوان تصحیح خو له یوې نسخې څخه ممکن نه و او لازمه وه چه درې څلور نسخي وکتل شي، په دې کار کي هم زه کامیاب شوم، او له ښه مرغه مي درې زړې نسخي ومیندلي، او دا کتاب مي ځني تصحیح او تکمیل کي، چه د هغو نسخو تفصیل به د دې مقدمې په پای کي د توضیح تر عنوان لاندې وسي، دا کتاب دوي برخي دي:

لمړی برخه: د اعلیحضرت احمد شاه بابا پر شاعری او علمی او ادبی مقام او د ده پر افکارو مفصله تبصره ده، او تر سلو تنو پوري د ده د مملکت علمی او ادبی رجال هم معرفي شوي دي، چه د ده ادبي او علمی معاصرین گڼل کیږي.

دوهمه برخه د ده مردف د شعر دیوان دی، چه د تهجي حروفو پر ترتیب تصحیح او تدوین شوی دی او ځاي ځاي حاشیه هم پر لیکلي شوي ده، چه اوس تاسي ته وړاندي کیږي.

دمخه تر دې چي تاسي په اصل کتاب پیل وکي، ښه به وي چه په دې مقدمه کي لنډ لنډ د بریالی پلار احمد شاه بابا د ژوندون سوانح هم ولولي که څه هم دغه تاریخی کار نامي بیل کتاب غواړی، مگر دلته د ضرورت له لامله مور د ده د ژوندون وقایع لنډ ذکر کوو:

احمد شاه بابا د زمان خان زوی د دولت خان لمسی د سرمست خان کړوسی وو چه دغه سرمست خان د شیر خان زوی، او د خواجه خضر خان لمسی او د سدو خان کړوسی کیدی، او دا هغه سدو خان دی، چه د احمد شاه بابا قبيله د ده له تیره وه، سدوزی خو د پوپلزیو یوه پښه ده، چه له سربنو پښتنو څخه د اولد له پښته گڼله کیری. ۲

۲. حیات افغانی د محمد حیات خان د لاهور طبع ص ۱۱۷ او خورشید جهان د شیر محمد گنداپور د لاهور طبع.

د احمد شاه بابا نیکه دولت خان د پښتنو مشر وو، چه د قندهار د ښهر صفا په کلاو کي د صفوی حکومت نائب الحکومه گرگین خان دی مړ کی، ځکه چه د ارغسان پښتانه له دغه جهته د گرگین خان سره وجنگیده نو گرگین خان د دولت خان زوی رستم خان په مشرتوب ومانه، او د احمد شاه بابا پلار چه زمان خان نومیده، د یرغمل په ډول د گرگین په دربار کي وو.

وروسته چي حاجی میرویس خان مشهور مشر له خوا د صفویانو د حکومت کمبله ټوله شوه، نو زمان خان په هرات کي د پښتنو مشر وو، او په ۱۱۳۵ هـ وفات شو، د احمد شاه بابا بل ورور نولفقار خان هم یو مشهور پښتون حربی سړی دی، چه د هرات مشر وو، او د نادر افشار له خوا په ۱۱۵۰ هـ کي مازندران ته نفي شو. ۳ له تاریخی پلټونو څخه ښکاریری، چه احمد شاه بابا په

۳. وگوری تاریخ سلطانی د خالص قندهاری د بمبی طبع او حیات افغانی او خورشید جهان.

۱۱۳۵ هـ په هرات کي زوکړی او مور ئي زرغونه نومیده، چه د قندهار د کوهک په کلي کي ئي قبر دی، او خلق ئي زرغونه انا بولي.

په ۱۱۵۰ هـ چه نادر افشار قندهار فتح کاوه، احمد شاه بابا د ۱۶ کالو او د ده په دربار کي وو، وروسته چه د خراسان په فتح آباد کي د یکشنبی په شپه ۱۱ جمادی الاخر ۱۱۶۰ هـ نادر شاه مړ کړه سو نو احمد شاه بابا قندهار ته راغي، او د عمر په ۲۵ کال په ۱۱۶۰ هـ د قندهار د شیر سرخ په کلی کي پاچا سو ۴ په دغه وخت کي د شوال میاشت وه.

۴ وگوری سراج التواریخ، حیات افغانی، تاریخ سلطانی، تاریخ احمدی د عبدالکریم قلمی.

احمد شاه بابا بنه اخلاق درلوده، متشرع عادل عالم پاچا وو، د خلقو سره يې د پلارتوب سلوک کاوه. نادر افشار به ويل چه ما تر احمد شاه بل نيك اخلاق سړی په ټوله ايران او توران كي ندی ليدلی. ۵ احمد شاه بابا چه پر تخت

۵. د عبدالکريم تاريخ احمدی، قلمی.

کښينو ست، ده يو ملی حکومت تشکیل کي، چه د پښتنو مشران په سلا او اداره كي ور سره مله وه، خارجی مؤرخينو دا طرز فيوډل سيستم بللی دي. ۶

۶. د ملسيون افغانستان طبع ۲ لندن.

احمد شاه بابا د افغانستان په ملی وحدت كي ډير زيار وکښ او ټوله ملت ئي سره يو کړ، ده خپلو رعاياؤ ته د مساوات او پلار گلوی په سترگه کاته، نو ئي دوی هم تر اوسه "بابا" بولي. ۷ د دي پوه

۷. تتمه البيان د سيد جمال الدين د مصر طبع ص ۶۹.

او نوميالي پاچا د مملکت داخلی اصلاحات ډير دي. ده په دننه هیواد كي داخلی تشکيلات سم کړه، عسکري، اداري، علمي، او مدني اصلاحات ئي وکړه، وزراء ئي مقرر کړه، د ماليئي دواړ، شرعی محاکم ئي بنا کړه، پخپل حضور كي ئي ديوان اشاء او درباري دواړ جوړ کړه، عرض بيگي، مهماندار باشي، اردو باشي، جارچي باشي، ميرآخور، خزانه دار، هر کاره باشي (استخبارات) ضبط بيگي او نور ده ملکي مامورين وه، د حربي ادارو مرکز دفتر نظام باله کيده چه نقلیت او د سيورسات مامورين ئي هم درلوده، عسکر پياده، سپاره منظم وه. پر دغه علاوه "ايله جاری" عسکر هم وه، د احمد شاه بابا په فتوحاتو كي دغو منظمو او غير منظمو لښکرو ډير خدمتونه کړي دي.

احمد شاه بابا ځني عمراني خدمتونه هم کړي دي، په ۱۱۷۴ هـ ئي د قندهار اوسنی ښار جوړ کي، په ۱۱۶۶ هـ ئي د کابل پر ښار جنگی کوټ راوگرز او، په شمالی ولاياتو كي ئي د تاشقرغان ښار جوړ کي، په سند كي په ۱۱۸۲ هـ د ده نائب الحکومه غلام شاخان د حيدرآباد ښار بنا کړ، او په ۱۱۷۰ هـ ئي په مکه معظمه كي د پښتنو حاجی خانه جوړه کړه. علاوه پر دغه د ده په عصر كي ډيري ولي او کاريزونه هم کښل شوی او مملکت په زرغون شوی دي، د قندهار مشهوره واله، پاتاو، هم ده کښلي ده، چه اوس د قندهار شاه خوا په زرغونه دي، ده د خپل مرقد خورا نفیسه او عاليشانه گنبده هم پخپل ژوندون كي جوړه کړيده، او خرغه شريفه ئي له بدخشانه قندهار ته راوړه.

د احمد شاه بابا د عصر نښان د غنمو وړی، او توره او یو ستوری وو، چه پر اکثر و سکو ئي سته، د ده طلائي، نقرئي او مسي سكي ډيري دي، چه په قندهار، کابل، ملتان او نور ښارو کي وهلي شوی دي.

احمد شاه بابا د خپل عصر لوی فاتح دي، ده ډیر حربي سفرونه کړي دي چه لاندی لنډ لنډ ذکر کيږي:

۱ . د ۱۱۶۱ هـ سفر چه په دې دوره کي احمد شاه بابا کابل، پيښور، سند او لاهور او ملتان د خپل مملکت ضميمه کړه، او ډيرش زره لښکر ور سره وه، او په سر هند کي ئي د هند له امپراطور سره جگړه وکړه او بيرته د پيښور او کابل له لاري قندهار ته راغي.

۲ . دوهم سفر د ۱۱۶۲ هـ دی، چه په دې سفر کي ټوله پنجاب په افغانستان پوري ونښت، او د اټک غاري ئي اصلاح کړي.

۳ . دريم سفر په ۱۱۶۳ هـ کي وو، په دې سفر کي احمد شاه بابا هرات او مشهد او نيشاپور ته ولاړ، او بلوچستان ئي د خپل مملکت ضميمه کي.

۴ . څلورم سفر په ۱۱۶۴ هـ دي، چه احمد شاه بابا په دې سفر کي ټوله خراسان ونيوي او نيشاپور ئي فتح کړ، او شهرخ مرزا چه د نادر شاه له کورنی څخه هلته وو، بيرته ئي پاچا کي، او د ده لور ئي خپل زوی تیمور شاه ته وغوښته، وروسته احمد شاه هرات ته راغي، او لس (۱۰) زره لښکر ئي د شاه ولی خان وزير اعظم په مشرتوب ميمني، مزار، او قطغن ته واستول، چه هغه ځايونه ئي اصلاح کړه.

۵ . په پنځم سفر کي احمد شاه بابا په ۱۱۶۴-۱۱۶۶ هـ بيا پنجاب ته ولاړ، او کشمير ئي فتح کړ او د اټک پر غاړو ئي ټوله د پښتنو ځايونه وليدل.

۶ . په ۱۱۷۰ هـ بيا احمد شاه بابا پنجاب ته ولاړ، او دغه ځاي ئي سم کړ، کشمير ته ئي هم لښکر واستاوه، او بيرته ئي لاس ته راوړ، او په جمعه ۸ د جمادی الاول د ده بريالي لښکر په ډهلی ننوت، او د مغولی شاهنشاهی مرکز ئي فتح کړ. احمد شاه بابا د ډهلی د مغولی پاچا محمد عزيزالدين عالمگیر ثاني سره خپلوی وکړه، او هلته ئي وزراء او د لښکر مشران مقرر کړل، پاچهي ئي

هم هغه پاچا ته پرېښووه، او د پښتنو ډيرش زره لښکر بي له دې چه د ډهلی ښار ته تاوان ورسوي، تر يوې مياشتې هستوگني وروسته بيرته پنجاب ته راغی، او پر لاری ئي ډير بدخواهان پر ځای له شرار ته کښيښول، او د پيښور له لاري کابل او قندهار ته ولاړ، په دې سفر کي زمور پلار هندوستان فتح کي، مگر بيرته ئي د هغه ځاي پاچا ته وباڅښه.

۷ . د احمد شاه بابا اوم سفر په ۱۱۷۳-۱۱۷۴ هـ کي دي، په دې کال د ده يو مشهور منصبدار او غښتلی ملگری نصیر خان بلوڅ د استقلال اعلان وکړي، نو پخپله احمد شاه بابا د دوولس زرو سپرو سره مستونگ ته ولاړ، او نصیر خان ته ئې ماته ورکړه، او د بلوچستان په کلات کي ئې محاصره کړ، وروسته دا لوی خان بیرته تسلیم سو، او احمد شاه بابا عفو کي، تر دې وروسته نو د بولان پر لار سند او پنجاب ته ولاړ، او د پاني پت پر میدان ئې د مریټانو لسو لکو تنو لښکرو ته ماته ورکړه، په دې مشهور جنگ کي د احمد شاه بابا ټوله لښکر ۶۰ زره وه، خو د دښمن تلفات ۲ لک تنه وه، دا جنگ په ۶ د جمادی الاخر ۱۱۷۰ هـ د احمد شاه بابا په لوی او تاریخی بری ختم سو، او غنایم ۵۰ زره اسان، دوه لکه غوایی، پنځه سوه پیلان، او څو زره اوبنان وه، دوه ویشته زره تنه ژوندی بندیان د پښتنو په لاس کي ولويدل، تر دې جنگ وروسته بیا احمد شاه د مغولی کورنی پاچا پر پاچهی پرېښو، او پخپله قندهار ته ولاړ.

۸ . اتم سفر په ۱۱۷۵ تر ۱۱۷۷ هـ پوری اوږد وو، په دې سفر کي ده د یاغی سکهاو ریښی په پنجاب کي وکښلي، د سر هند سره ئې د رجب په یولسمه ورځ ۱۱۷۵ هـ د سیکهانو له اویا زرو لښکرو څخه ۲۵ زره تنه مړه کړه، او دوه کاله په پنجاب کي و، ځکه چه کشمیر بیا یاغی سوي وو، نو ئې کشمیر هم بیا ایل کړ، او په ۱۱۷۷ هـ د ملتان او ډیرو له خوا د گومل له درې څخه غزنی او بیا قندهار ته ولاړ.

۹ . د احمد شاه نهم سفر په ۱۱۸۱ هـ کي وو، چه د تخارستان او شمالی ولایاتو سمون ئې وکړ. او د بخارا پاچا عبدالعزیز خان سره ئې روغه وکړه، او د افغانستان حدود ئې له بخارا سره وټاکل، دغه د اعلیحضرت آخري حربي سفر وو. ۸

۸ د دغو سفرونو تفسیلات وگوري په حیات افغانی، سراج التواریخ، خورشید جهان، تاریخ سلطانی، تاریخ هند د ای مارسدن، تاریخ هند د سید ابو ظفر ندوی، سیر المتاء خربین، سر جان ملکم او ملیسون او مکمن او نور...

اعلیحضرت ښاغلی احمد شاه بابا په ۱۱۷۷ هـ د اوږدو سفرو او زحمتو په سبب ډیر ناروغه سو، نو تر دې وروسته دی په داخلی اصلاحاتو بخت وو، څو چه په ۱۱۸۶ هـ کال د هوا د تبدیلی دپاره د توبی غره ته ولاړ چه د کورک یو ښه ځای دي، او په دغه ځای کي د سرطان په مرض ۹ د عمر پر ۵۱ کال په ۲۰ د رجب چه د جمعی شپه وه وفات، او د قندهار په ښار کي ښخ سو.

په دې ډول زموږ بڼاغلې او غښتلی پلار احمد شاه بابا، د خپل عصر یو بريالی نابغه وو، چه یوازي د حرب او جنگ پهلوان نه ، بلکه د علم او ادب او اصلاح علمبردار هم وو.

۹د امير عبدالرحمن خان تاج التواريخ، ج ۲ فصل ۷.

د دې کتاب راتلونکي پاڼي به تاسي ته په بڼه ډول د ده علمی او ادبی کارنامي هم ښکاره کي.

کابل شور بازار د قوس اول ۱۳۱۹ش
عبدالحی حبيبي، د پښتو ټولنی عمومی مدیر

پایان قسمت اول

ادامه دارد...